

POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XX Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maciej Kruszyński
-----------------	------------------------------

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2016 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **Sp. z o.o. w W.**,

przeciwko **FS F. (...) w N. (Cypr)**

o ochronę praw autorskich i pokrewnych w postępowaniu grupowym

w przedmiocie wniosku powoda o udzielenie zabezpieczenia

postanawia:

oddalić wniosek

SSO Maciej Kruszyński

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 listopada 2012 r. (...) Sp. z o.o. w W., działając jako reprezentant grupy złożonej z 15 wydawnictw wniósł o rozpoznanie w postępowaniu grupowym sprawy przeciwko FS F. (...) w N. (Cypr), administratorowi serwisu internetowego (...) o zaniechanie naruszania majątkowych praw autorskich członków grupy. Powód, jako podstawę prawną dochodzonych roszczeń wskazał art. 79 ust. 1 pkt 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych samodzielnie oraz w związku z art. 422 k.c., a także art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz zażądał:

- 1) zakazania pozwanej stosowania w ramach serwisu systemu wymiany plików zdefiniowanego w pkt 1 petitum pozwu;
- 2) nakazania pozwanej, aby w przypadku uzyskania przez niego wiedzy lub wiarygodnej wiadomości, że określony utwór jest bezprawnie rozpowszechniany z pośrednictwem serwisu, uniemożliwił dostęp do wszystkich znajdujących się na tym serwisie plików, których nazwa zawiera tytuł tego utworu, wszystkim z wyjątkiem użytkownika, który jako pierwszy umieścił dany plik w serwisie;
- 3) nakazania pozwanej, aby w przypadku uzyskania przez niego wiedzy lub wiarygodnej wiadomości, że określony plik zawiera bezprawnie rozpowszechniany za pośrednictwem serwisu utwór uniemożliwił dostęp do wszystkich identycznych plików, w tym kopii tego pliku, nawet jeżeli nazwa kopii nie jest tożsama z nazwą tego pliku, wszystkim z wyjątkiem użytkownika, który jako pierwszy umieścił dany plik w serwisie.

Postanowieniem z 24 lipca 2013 roku Sąd Okręgowy w Warszawie dopuścił rozpoznanie sprawy w postępowaniu grupowym.

Zażalenie na to postanowienie to ostatecznie oddalone zostało postanowieniem z 21 marca 2016 roku przez Sąd Apelacyjny w Warszawie.

Pismem z 10 listopada 2016 roku powód wniósł o zabezpieczenie roszczeń określonych w punktach 1 – 3 pozwu poprzez nakazanie dostawcom Internetu: (...) sp. z o.o. w W., (...) S.A w P., (...) S.A. w G., (...) S.A. w W., (...) S.A. w W., (...) S.A. w W., (...) sp. z o.o. w W. (...) sp. z o.o. w W., P4 sp. z o.o. w W., (...) sp. z o.o. w Ł. zablokowania na czas trwania przedmiotowego procesu użytkownikom Internetu dostępu do strony internetowej identyfikowanej domeną (...).

Uzasadniając wniosek powód wskazał, że serwis pozwanego jest jednym z największych na świecie „pirackich” serwisów internetowych, to jest serwisów w których naruszane są prawa autorskie. Załączył do wniosku materiały, z których wynika że w serwisie pozwanego naruszane są również prawa autorskie należące do członków powodowej grupy. Powód wskazał, że zgodnie z art. 755 § 1 k.p.c. sąd może udzielić zabezpieczenia w sposób, jaki uzna za stosowny do okoliczności. Żądany zaś przez powoda sposób zabezpieczenia mieści się w granicach środków ochrony praw własności intelektualnej określonego w art. 8 ust. 3 dyrektywy 2000/31 parlamentu Europejskiego i rady z 8 czerwca 2000 w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego. Wskazany sposób zabezpieczenia jest w ocenie powoda jedynym skutecznym sposobem zabezpieczenia jego roszczeń.

Uzasadniając interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia powód wskazał, że w związku z narastającymi naruszeniami oraz próbami zmiany regulaminu, brak udzielenia zabezpieczenia we wnioskowanej postaci uniemożliwi osiągnięcie celu postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

W każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny można żądać udzielenia zabezpieczenia jeżeli uprawdopodobni się roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, tj. jeżeli brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

W art. 730¹ § 2 k.p.c. określone zostały podstawy zabezpieczenia roszczeń. Obok uprawdopodobnienia roszczenia taką podstawą jest istnienie interesu prawnego w uzyskaniu zabezpieczenia. Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje nie tylko wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia, ale także gdy brak ten uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Cel postępowania nie będzie zaś mógł być osiągnięty, jeżeli orzeczenie – ze względu na zmiany stanu faktycznego lub prawnego zaistniałe w czasie trwania postępowania w sprawie – nie wywrze właściwych dla siebie skutków. Celem zabezpieczenia jest także zapewnienie skuteczności merytorycznego orzeczenia w sprawie, co oznacza, iż zabezpieczenie może być dokonane w sprawach, w których zapadają orzeczenia nie nadające się do egzekucyjnego wykonania w tym w sprawach o ustalenie oraz o ukształtowanie prawa lub stosunku prawnego. (A. Jakubecki w: Kodeks postępowania cywilnego. Praktyczny komentarz, pod red. A. Jakubeckiego, Zakamycze 2005, s. 1051).

Kwestię zabezpieczenia roszczeń niepieniężnych reguluje art. 755 k.p.c.. Zawiera on przykładowy katalog sposobów przewidzianych dla zabezpieczenia roszczeń niepieniężnych. Ponadto należy podkreślić, że sąd, rozpoznając wniosek, porusza się w ramach zakresu określonego przez wnioskodawcę, z uwzględnieniem treści roszczenia wynikającego z pozwu.

Przede wszystkim, w ocenie Sądu Okręgowego, nie dokonując na tym etapie oceny wniosku powoda z punktu widzenia prawdopodobieństwa roszczenia, jak również z punktu widzenia interesu prawnego zwrócić należy uwagę, iż zaproponowany sposób zabezpieczenia uznać należy za niedopuszczalny.

Powód uzasadniając wniosek wskazał, że zabezpieczenie jego roszczeń poprzez nakazanie wymienionym dostawcom Internetu mieści się w granicach środków ochrony praw własności intelektualnej określonych w art. 8 ust. 3

dyrektywy nr 2000/31 Parlamentu Europejskiego i Rady z 8 czerwca 2000, w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego. Na marginesie dyrektywa ta chyba omyłkowo została powołana przez powoda, gdyż art. 8 ust. 3 na który powołuje się powód zawarty jest w dyrektywie 2001/29 parlamentu Europejskiego i rady z 22 maja 2001 roku w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich pokrewnych społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L167, s. 10) oraz pewnych praw podstawowych ustanowionych przez prawo Unii.

Powód podniósł również, iż o możliwości nałożenia przez sąd na dostawców Internetu określonych obowiązków wypowiedział się pozytywnie Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) w wyroku z 27 marca 2014 roku w sprawie C-314/12.

Mając jednak na względzie treść powołanych przepisów k.p.c., jak również interpretację zawartą w powołanym wyżej orzeczeniu TSUE Sąd Okręgowy zwraca uwagę, iż nałożenie na dostawców Internetu zakazu w sposób, w jaki domaga się tego powód w niniejszym postępowaniu przede wszystkim stanowić będzie naruszenie regulującego kwestię zabezpieczenia roszczeń niepieniężnych art. 755 § 1 pkt. 1 k.p.c.. Zgodnie bowiem z tym przepisem sąd może unormować prawa i obowiązki stron lub uczestników postępowania na czas trwania postępowania. Dostawcy Internetu wymienieni przez powoda w treści wniosku o zabezpieczenie nie są stronami niniejszego postępowania. Zatem nałożenie na nich obowiązków w postaci zakazu zapewnienia dostępu do strony internetowej pozwanego uznać należy za niedopuszczalne. Taki wniosek płynie również z analizy uzasadnienia wyroku w sprawie C-314/12. Trybunału stwierdza bowiem, że adresat takiego nakazu - obowiązku nałożonego na podstawie przepisów o zabezpieczeniu roszczenia - musi mieć możliwość wykazania przed sądem, że podejmowane przez niego środki są adekwatne do celu uniknięcia rezultatu w postaci naruszenia praw autorskich. W związku zaś z tym, że wskazanie treści wniosku dostawcy Internetu nie są stronami tego postępowania, nie mają oni możliwości ewentualnego odwołania się od decyzji sądu (por.: post. SA w Krakowie z 14 lutego 2013 roku, I ACz 66/13, post SA w Warszawie z 17 maja 2013 r., VI ACz 922/13)

Zatem, z uwagi na niedopuszczalność nałożenia w drodze zabezpieczenia na osobę trzecią nakazów i zakazów określonego postępowania, wniosek podlegał oddaleniu - na podstawie powołanych wyżej przepisów.

SSO Maciej Kruszyński

(...)

SSO Maciej Kruszyński